

СТАРАТЕЉСТВО

октобар 2010. године

Поштована браћо и сестре,

У нашем лепом језику једна од најлепших речи је – домаћин. Сви знамо колико јој је дуга историја, колико је богата значењем, колико је обавезујућа. Бити добар домаћин – жеља је и циљ и понос сваког човека из наших крајева. Добри домаћини одувек су код нас били поштовани, цењени, угледни. Сви знамо и зашто – знало се да су то људи честити, поштени, одговорни, вредни, спретни, окретни, храбри, снажни, пожртвовани, скромни, штедљиви, стрпљиви, гостољубиви, широкогрудни, добронамерни, мудри, побожни.

Док нам је било таквих људи, дотле нам је и ишло како треба. Почев од наших великих владара из Средњег века, светих Немањића, који су сви одреда били велики домаћини, велики задужбинари. Не испунимо ли се сви страхопоштовањем при самом помену имена као што су: Стефан Немања, Милутин или Лазар? Они су знали да им дом није само тамо где једу, пију и спавају, него и тамо, па можда чак и више тамо – где се са браћом својом Богу моле. Зато су често наше цркве биле лепше од свих породичних кућа, па чак и од владарских палата. Оно што су они створили и дан данас траје. А траје јер су се руководили оним верским принципом који је изрекао у прошлом веку још један наш великан, велики домаћин и задужбинар, свети наш Владика Николај: "Све што ткаш, везуј конце за небо". Све што су чинили у славу Божију су чинили, те је зато све и било, како каже народна песма, "свето, честито и Богу драгом угодно".

А сам Бог је велики, највећи домаћин. Сву васиону уредио је савршено, а нас људе створио да њоме управљамо с Његовим благословом. Кад год смо у прошлости тако и чинили, било нам је као да смо у рају. Само наша непослушност, глупост и самовоља доносила нам је времена налик паклу.

Време у коме живимо, драги моји, време је велике обнове. Недомаћински однос према свету довео нас је до руба пропасти, много туге и бола донео и по свету нас расејао. Немамо куд него да се полако вратимо старом, добром, вековима опробаном и од светитеља наших потврђеном путу – путу домаћинлука – домаћинског односа према својој породици, према своме дому, према своме послу, према својој

цркви, према природи, према своме животу, према свему. Немамо куд него да се вратимо Богу и себи.

Зашто толико приче о домаћинима? И то у месецу октобру, који у нашој цркви посвећујемо старатељству. Па зато што бити старатељ у суштини не значи ништа друго него бити домаћин – онај који уме мудро, марљиво и дарежљиво да располаже оним што му је Бог подарио. Знамо и сами кад одемо неке у госте – није нам важно шта нам је неко и колико изнео на трпезу да нас послужи, него да ли је то учинио од срца, у складу са својим моћима. Тако је и са Богом. Сетимо се оне библијске приче: Богу је била дража парица коју је она сиротица кришом и од муке своје дала, него онај златник што га је неки имућни газда обесно бацио на тас да га сви виде. Испуњавајући упитник који шаљемо на све адресе људи из наше цркве, ми домаћински сагледавамо и себи и Богу показујемо како смо и колико у стању да допринесемо нашој цркви: неком вештином, посвећеним временом, новцем, материјалом – како је и колико већ Бог свакоме дао. Богу ништа од нас не треба; Он све већ има. Треба нама да би смо показали да умемо да дамо, да умемо да волимо, да умемо да заблагодаримо, да умемо да се старамо за себе и своје ближње, да умемо, како је говорио наш најновији великан, домаћин и светитељ, Патријарх Павле, "да будемо људи". А црквена заједница је заједница таквих, правих и истинских људи, домаћина – старатеља.

Када причамо о слози, љубави, поверењу, помагању, подршци, докле ћемо, драга браћо и сестре, спомињати само неке друге народе. Покажимо и другима и себи да уз Божију помоћ, а попут наших предака, то можемо и ми. Још како!

Нека би добри Бог наш благословио овај месец октобар, који посвећујемо старатељству, нека би благословио наш велики подухват на уређењу новог црквеног имања, а још више наш свеукупни препород кроз домаћински – старатељски однос према свему – себи и ближњима, цркви и Богу!

Искрено ваши,

о. Драган Петровић,
свештеник

Мирко Миливојац,
председник Управног одбора

***** Упитник који треба испунити је на крају месечног листа**

МОГУЋА СПОРНА ПИТАЊА

- *Да ли нам старатељство долази од протестаната?*

Не. То би било исто као и питати: да ли нам молитва долази од протестаната. Моле се многи: и протестанти, и римокатолици, и они који нису уопште хришћани: муслимани, будисти, јевреји, па чак и сатанисти. Само је питање коме се моле, како се моле и зашто се моле. Тако је и са старатељством. Тачно је да га имају и други, само је питање како и зашто. Ми имамо своје домаћинско, народно, православно, хришћанско старатељство.

- *Не криш ли се испуњавањем овог упитника Божија заповест да треба давати тајно?*

Не. Ми и дајемо тајно, а информација колико ко и како намерава да да доступна је свештентуку и председнику црквеног одбора, да би као и свако ко управља неком заједницом, знали чиме располажу и шта на основи тога да планирају. Притом, и они су обавезани да то сазнање чувају као најстрожу тајну.

- *Шта ако се нешто деси у току године, те нисам у стању да одржим дату реч?*

У Цркви не постоји агенција за утеривање дугова. Нити ће због тога неко на нас погледати мрко или с презиром. Сви знамо да је живот непредвидив и да увек може да се деси нешто неочекивано, те самим тим ко би због тога могао неке да замери. Напротив, наша црква је, кад је год била у могућности, помагала оне који су се нашли у невољама такве врсте.

- *Шта се и колико очекује да се да?*

Оно и онолико колико се може и од срца. Као кад нам добар пријатељ или брат гради кућу па дођемо и помогнемо у ономе што најбоље знамо и најбоље што можемо, па онда кад ми градимо дођу они код нас. Или као кад нам се дете жени или удаје па му дамо највише што можемо, а да опет имамо и ми од чега да живимо. У Цркви су наша браћа и пријатељи, с којима градимо заједничку кућу, за нас и нашу децу.

Драга браћо и сестре, драги пријатељи!

Да сагледамо чиме можемо да располажемо у наредној 2011. години, да ваљано испланирамо, да се благовремено организујемо и припремимо – као прави домаћини!

Да покажемо и другима и себи на шта смо све спремни када смо сви пожртвовани, дарожљиви и сложни!

*ОВО НИЈЕ УГОВОР, ВЕЋ ЖЕЉА И ОЧЕКИВАЊЕ –
ПОСЛАТИ ПОШТОМ ИЛИ ДОНЕТИ У ЦРКВУ ТОКОМ ОКТОБРА, МЕСЕЦА СТАРАТЕЉСТВА*

У НАРЕДНОЈ 2011. ГОДИНИ, НАША ПОРОДИЦА
ЖЕЛИ И ОЧЕКУЈЕ ДА ЋЕ МОЋИ ДА ДОПРИНЕСЕ НАШОЈ ЦРКВИ КРОЗ:

- НАШЕ ТАЛЕНТЕ и ПОСВЕЋЕНО ВРЕМЕ:
(ставити крстић или дописати што није понуђено)

мајсторски послови _____	припремање хране _____
црквени управни одбор _____	делатности Кола српских сестара _____
прављење свећа _____	помагање у олтару _____
чишћење снега _____	фотографисање црквених догађаја _____
послуживање _____	прављење просфоре _____
црквена школа (за наставнике) _____	фолклор _____
црквена школа (за ученике) _____	хор _____
гајење цвећа _____	кошење траве _____
разношење црквене помоћи _____	превоз робе и материјала возилом _____
уређивање цркве пред велике празнике _____	помоћ за "Fish Fries" _____
чишћење и одржавање црквених просторија _____	библиотека _____
_____	_____

Презиме и имена чланова породице: _____

Улица: _____

Град: _____ Држава: _____ Поштански број: _____

Телефон: кућни (____) _____ - _____

Телефон: мобилни 1 (____) _____ - _____; 2 (____) _____ - _____

e-mail адреса: _____ @ _____

- ПРИЛОГЕ:
(ставити крстић или уписати бројку)

>црквене потребе:
уље _____
вино _____

>новац:
~грађевински фонд \$ _____
а уплата ће бити вршена:
седмично__ / месечно__ / _ пут(а) годишње

~нарочите прилике:
Ускрс \$ _____
Божих \$ _____
црквена слава \$ _____
Свети Сава \$ _____
породична крсна слава \$ _____
"Fish Fries" \$ _____

по жељи – за: _____ \$ _____
(нпр. болесни, угрожени, сироти)

Укупно: \$ _____

_____ (потпис једног члана породице) _____ (датум)

